

Laurentius Petri Sällskapet

Laurentius Petri-Sällskapets konvent på Stiftsgården i Rättvik den 19–23 augusti 1963

När Laurentius Petri-Sällskapet i år inbjöd till studiekonvent kring mässa och tidegård på Stiftsgården i Rättvik, hade man slagit in på rationaliseringens väg — om uttrycket tillåtes i detta sammanhang. Under en följd av år har sällskapet årligen anordnat två konvent: först ett s. k. sommarkonvent, som sedan omedelbart följts av ett studiekonvent. I år hade dessa båda konvent slagits ihop till ett. Säkerligen sparade detta förfarande tid och kraft för arrangörerna, och för deltagarna tycktes det inte medföra någon olägenhet. Även om den snabbkurs i elementär gregorianik, som teol. och fil. kand. Folke Bohlin gav under tre förmiddagstimmar, för den i gregorianiken mer avancerade i stort sett blev en repetitionskurs, så var kursledarens framställning så intressant och fängslande, att väl ingen av deltagarna ville anse deltagandet som föspild tid och möda.

På eftermiddagarna delade sig deltagarna i två grupper, den ena ägnade sig åt ett mera avancerat studium i gregorianik, i den andra placerade sig — efter fritt val — de som ville använda några semesterdagar främst till att få öva och bruka tidegården. Ämnet för den förstnämnda gruppens studium var mässans introitus-melodier. Den andra gruppen lyssnade till stiftsadjunkt Sune Garmos bibelmeditationer och gjorde två utflykter, den ena till Styggforsen, ett litet Grand Canyon inom Boda soc-

ken, den andra till Bingsjö, där deltagarna med stiftsgårdens vaktmästare som kunnig och älskvärd ciceron fick tillfälle att i Danielsgården bese och beundra tre sviter dalmålningar, de enda som finns kvar på sin ursprungliga plats.

Deltagarna uppgick till ett antal av omkring 40: präster, kantorer, organister och lekmän. På grund av denna stora anslutning kunde icke alla inkvarteras på Stiftsgården utan ett mindre antal deltagare placerades på St. Davidsgården, vilket ingen av dessa hade anledning beklaga. Snarare prisade man sin lycka att under några dagar få dväljas i en så vacker och ändamålsenlig boning och få njuta den frid och ro som rådde där. På Stiftsgården upplevde man en sjudande aktivitet. Kanske tyckte någon att det stundom blev lite för livligt och längtade till tystnaden på St. Davidsgården, men aktiviteten måste ju också finnas i Kristi kyrka. Bed och arbeta!

I centrum för konventet stod naturligtvis tidegård och mässa, och för deltagande i dessa gjordes ingen gruppering — här är icke jude eller grek, icke träl eller fri — utan man var en gemenskap kring Ord och Sakrament. Konventet följde stiftsgårdens ordinarie program, enligt vilket mässa firas i kapellet varje tisdags- och onsdagsmorgon samt på torsdagskvällen i Rättviks kyrka, där också completorium hålls övriga kvällar. Genom konventets deltagande i dessa gudstjänster blev den musikaliska utformningen rikare än vad som vanligen är fallet. Dessutom sjöngs kyrkmässans

matutin enligt Svenskt Antifonale II på torsdagsmorgonen, varje dag sext enligt Svenskt Antifonale I i stiftsgårdens kapell och vesper i St. Davidsgårdens kapell. På kvällarna samlades man till samkväm eller föredrag och samtal om aktuella problem inom gudstjänstens område.

Allt som allt: rika dagar, som gav ökade kunskaper i gregorianik, större förtrogenhet med tidegårdens sköna sångskatt och djup andlig vederkvickelse.

Stina Källqvist